

## การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างผู้ประกอบการ The Vocational Education Management for New Entrepreneurs Creation

นริศรา ทองยศ\*  
Narissara Thongyost\*

\*วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น 40190

\*Nongsonghong College of Technology and Management, Khon Kaen Province 40190

Received : 2019-10-29 Revised : 2020-03-22 Accepted : 2020-04-08

### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างผู้ประกอบการ 2) เพื่อสร้างแนวทางในการสร้างผู้ประกอบการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ใช้การวิจัยแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้ระเบียบวิธีวิจัยกรณีศึกษา (Case study Research) โดยศึกษาวิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น แหล่งข้อมูลในการศึกษา คือ 1. แหล่งบุคคล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียนนักศึกษา 2. ข้อมูลเอกสาร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง 2) แบบวิเคราะห์เอกสาร โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยด้วยวิธี การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) เพื่อนำมาสรุปผลการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างผู้ประกอบการอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ 1. การวางแผน มี 2 ด้าน คือ 1) มีวิสัยทัศน์และแผนธุรกิจ (Vision and the Business Plan) 2) มีแผนการตลาด (Marketing) 2. การจัดองค์การ มีทั้งหมด 3 ด้าน คือ 1) มีความร่วมมือ (Cooperation) 2) เน้นการใช้นวัตกรรม (innovation) 3) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

(Creativity Thinking) 3. การดำเนินการ มี 2 ด้าน คือ 1) มีการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ 2) มีการนิเทศ 4. การควบคุม มี 2 ด้าน คือ 1) การสอนงานและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) 2) กำกับ ติดตาม และประเมินผล

**คำสำคัญ :** การจัดการ, อาชีวศึกษา, ผู้ประกอบการ

### Abstract

The purposes of this study were to study the vocational education management for new entrepreneur creation and create a guideline of entrepreneurial staff in the institute controlled by the Office of Vocational Education Commission. The qualitative research and a case study methods were utilized and took place at Khon Kaen Industrial and Community Education College. Four executives, four teachers and two students were used as a source of information. The research instruments were a semi-structured interview question and a document analysis form. Data analyzed using the triangulation method and then conducted a content analysis. A research findings revealed that the vocational education management comprised of 4 elements : 1) Planning, consists of vision and business plan

\*นริศรา ทองยศ

E-mail : narissara.thong@kkumail.com

- ; 2) Organization Management in 3 aspects: cooperation, innovation, and creative thinking ; 3) Implementation in the stimulation and motivation while the other one was the supervision ; 4) the Controlling in 2 aspects as 1) the coaching and mentoring and 2) the monitoring and evaluation.

**Keywords :** Management, Vocational Education, Entrepreneurs

## 1. บทนำ

แผนยุทธศาสตร์ 2555 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้กำหนดวิสัยทัศน์ “เป็นผู้นำในการจัดการศึกษาสายอาชีพเพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และสังคม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและภูมิภาค ได้แก่ พัฒนากำลังคนให้มีความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพ มีงานทำและมีความก้าวหน้าในเส้นทางสายอาชีพ ให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษามีศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการ หรือมีความพร้อมในการประกอบอาชีพเพื่อความเป็นอยู่ที่ดี [1] ซึ่งรัฐบาลได้ประกาศนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ในด้านการศึกษามีทิศทางที่วางไว้คือต้องมีปัจจัยสนับสนุน เช่น จัดให้มีการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาทุกแห่งอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้สอนแนะนำงาน (Coaching) และเป็นพี่เลี้ยง (Mentors) แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ [2] ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องนำสถานศึกษาของตนเองเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 และรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษาในสถานศึกษาของตนเอง ครูต้องมีความสามารถในการพัฒนาวิธีการเรียนการสอนให้ทันสมัย [3] คุณภาพของครูส่งผลต่อคุณลักษณะของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะในเรื่องการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งประกอบอาชีพอิสระมากขึ้น จากกระแสการเปลี่ยนแปลงที่มุ่งเข้าสู่ยุคนวัตกรรมดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ที่ได้จัดทำบน

กรอบพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ซึ่งเป็นกรอบระดับโลก รวมทั้งการปรับโครงสร้างของประเทศไทยไปสู่ 4.0 และประเด็นการปฏิรูปประเทศต่าง ๆ เพื่อมุ่งสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยยังคงยึดหลัก "ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" "การพัฒนาที่ยั่งยืน" และ "คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา" ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฉบับที่ 9 ถึง 11 และเน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม สามารถนำมาใช้กับการบริหารจัดการการศึกษาได้เป็นอย่างดี

“คุณภาพผลผลิต คุณภาพคน คุณภาพการบริหาร คือคุณภาพองค์กร” ก็คงเชื่อมโยงได้ในทุกสถานการณ์ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาองค์การทุกด้านให้มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่ต้องการ ผู้บริหารมีความจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจภารกิจด้านการบริหารองค์การอย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง [4] ได้รวบรวมความหมายของคำว่า “การบริหารจัดการ” ได้ดังนี้ การบริหาร (Administration) จะใช้ในการบริหารระดับสูงโดยเน้นที่การกำหนดนโยบายที่สำคัญและการกำหนดแผนของผู้บริหารระดับสูงเป็นค่านิยมใช้ในการบริหารธุรกิจ (Public Administration) หรือใช้ในหน่วยงานราชการและคำว่า “ผู้บริหาร” (Administrator) จะหมายถึง ผู้บริหารที่ทำงานอยู่ในองค์กรของรัฐหรือองค์กรที่ไม่มุ่งหวังกำไร การบริหาร คือ กลุ่มของกิจกรรม ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การสั่งการ (Leading/ Directing) หรืออำนวยการ และการควบคุม (Controlling) ซึ่งจะมีความสัมพันธ์ โดยตรงกับทรัพยากรขององค์กร (6M’s) เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และด้วยจุดมุ่งหมายสำคัญใน การบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลครบถ้วน สรุปว่า

การบริหาร คือกลุ่มของกิจกรรม ประกอบด้วย การวางแผน การจัดการ การสั่งการหรืออำนวยการ และการควบคุม ซึ่งมีความสัมพันธ์ กับทรัพยากรองค์กร (6 Ms) [2] ได้กล่าวว่า การบริหารเป็นกระบวนการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุจุดหมายขององค์กร โดยอาศัยหน้าที่หลักทางการบริหารอย่างน้อย 4 ประการ คือ การวางแผน การจัดการ การนำและการควบคุม ซึ่งกระบวนการดังกล่าวมีผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบที่จะให้มีการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การวางแผน (Planning) เป็นหน้าที่ทางการบริหารที่สำคัญประการหนึ่งซึ่งนักวิชาการทั้งหลายกำหนดขึ้น จะเริ่มต้นด้วยหน้าที่ทางการวางแผนเป็นอันดับแรกจึงแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการวางแผนเป็นอย่างดี โดยที่องค์ประกอบของกระบวนการวางแผนองค์การหนึ่งๆ ประกอบด้วย การกิจจุดหมายและแผน โดยภารกิจเป็นข้อประกาศอย่างกว้าง ๆ เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายหรือเหตุผลพื้นฐานในการดำรงอยู่ขององค์การและขอบข่ายงานเฉพาะขององค์การหรือที่ทำให้ องค์การแตกต่างจากองค์การอื่น สำหรับจุดหมายเป็นเป้าหมายแห่งอนาคต หรือผลลัพธ์สุดท้ายที่ องค์การต้องการให้บรรลุผล ขณะเดียวกันแผนงานหมายถึงวิถีทางที่จะก่อให้เกิดการกระทำเพื่อให้ บรรลุผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับองค์การ การจัดการ (Organizing) เป็นหน้าที่ทางการบริหารที่สืบเนื่องจากการวางแผน กล่าวคือ เมื่อองค์การจัดทำจุดหมายและแผนเชิงยุทธศาสตร์แล้ว ผู้บริหารควรต้องออกแบบโครงสร้างองค์การเพื่อให้การบริหารงานบรรลุจุดหมายแผนเชิงยุทธศาสตร์ขององค์การนั้น การออกแบบ โครงสร้างองค์การเป็นกิจกรรมที่ควรได้รับการตรวจสอบอยู่เสมอเนื่องจากปัจจัยที่ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบโครงสร้างองค์การเกิดขึ้นมากมาย การนำ (Leading) เป็นสถานะที่ผู้นำใช้ความพยายามที่จะให้มีอิทธิพลต่อผู้อื่นเพื่อให้ การปฏิบัติงานบรรลุจุดหมายขององค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การที่ผู้นำจะเป็น ผู้นำที่มีศักยภาพดังกล่าวได้พึงทำความเข้าใจทฤษฎีการ

จูงใจ (Motivation) ภาวะผู้นำ (Leadership) การติดต่อสื่อสาร (Communication) และการบริหารกลุ่ม (Group) เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม การควบคุม (Controlling) เป็นกระบวนการวางระเบียบกฎเกณฑ์เพื่อให้การปฏิบัติงานของ องค์การบรรลุผลตามจุดหมายที่กำหนดไว้มุ่งให้เกิดความมั่นใจว่าสมาชิกในองค์การได้ประพฤติ ปฏิบัติไปในทิศทางที่จะทำให้บรรลุผลตามมาตรฐานการทำงานที่กำหนดไว้เป็นเครื่องมือใน การวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งขององค์การ การเสริมสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์และพฤติกรรมที่ ไม่พึงประสงค์ของสมาชิกในองค์การสรุปว่า การบริหารเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดหมายขององค์การต้อง อาศัยหลักทางการบริหาร 4 ประการ คือ การวางแผน การจัดการ การนำและการควบคุม ซึ่งกระบวนการดังกล่าว ผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบที่จะทำให้งานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติการกิจเหล่านี้อาจจะเกิดความล้มเหลวได้ ทั้งนี้เนื่องจากการปฏิบัติการกิจขององค์การไม่สามารถเดินไปในเส้นทางที่กำหนดไว้ได้เสมอไป การบริหารจัดการจึงมีส่วนสำคัญมากในการดำเนินงานในหน่วยงานต่าง ๆ อีกทั้งสถานศึกษารวมถึงสถานศึกษาอาชีวศึกษาเช่นกัน

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา [5] ได้กำหนดนโยบาย เป้าหมายการผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษา โดยกำหนดเป็นแผน ในระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2555-2569) มียุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนา กำลังคนด้านอาชีวศึกษาให้เป็นผู้มีทักษะวิชาชีพและสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขและให้ความสำคัญกับคุณภาพผู้สำเร็จอาชีวศึกษาเป็นสำคัญมุ่งปรับปรุงปัจจัยสนับสนุนและกระบวนการจัดอาชีวศึกษาให้เกิดคุณภาพในด้าน 1) ด้านสารสนเทศที่จะเป็นตัวบ่งชี้แนวทางการพัฒนากำลังคนในระดับโลก ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับจังหวัด 2) ให้ความสำคัญกับครูและผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จโดยมุ่งเพิ่มพูนขีดความสามารถของครูในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนอย่าง

มีประสิทธิภาพ 3) ยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสถานประกอบการโดยเน้นความร่วมมือในการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีและการฝึกงาน 4) เตรียมความพร้อมด้านกำลังคนรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้เพิ่ม 2 รายวิชาเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ และการเงินส่วนบุคคลเป็นรายวิชาบังคับของหลักสูตรประกาศ - นียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2562 การจัดตั้งศูนย์บ่มเพาะในสถานศึกษา มีโครงการอาชีวสร้างสรรค์แปรรูปสู่ธุรกิจ โครงการ Smart SME [6] ปัจจุบันรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้เด็กและเยาวชนที่จบการศึกษาแล้วทุกระดับมีงานรองรับ มีงานทำเพื่อสร้างตนเอง สร้างครอบครัว และสร้างประเทศได้ การพัฒนาประเทศไทยในยุคไทยแลนด์ 4.0 จึงเป็นการพัฒนาผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม [7] อีกทั้งการเตรียมคนเพื่อรับมือกับอนาคต ทำให้ประเทศแข่งขันได้ในระดับอาเซียน ระดับภูมิภาค และระดับโลกได้

การเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) เป็นกระบวนการพลวัตของการมีวิสัยทัศน์ การเปลี่ยนแปลง และการสร้างสรรค์ จำเป็นต้องใช้พลังและความกระตือรือร้น เพื่อนำแนวความคิดใหม่ไปสู่การปฏิบัติ และการแก้ปัญหาที่สร้างสรรค์ [8] ซึ่งจะต้องมีผู้ประกอบการเป็นแรงผลักดันที่ทำให้เกิดการระดมทรัพยากรทั้งภายในและภายนอกองค์การในการประกอบธุรกิจ [9] โดยผู้ประกอบการที่มีศักยภาพจะใช้ความรู้และกลยุทธ์เพื่อค้นหาความรู้ทำความเข้าใจในโอกาสที่เกิดขึ้นเพื่อนำมาพัฒนาดำเนินกิจการได้ รวมถึงทำการประเมินโอกาสนั้นเพื่อประกอบการธุรกิจเชิงพาณิชย์ ดังนั้น ผู้ประกอบการจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการประกอบการ [10] ได้มีงานวิจัยจาก Imperial College Business School, London, uk ได้ศึกษาด้านชีวิตการพัฒนาและการเป็นผู้ประกอบการระดับโลกาวิวัฒน์ ได้แก่ ทักษะ (Attitudes) การปฏิบัติ (Activity) และความทะเยอทะยาน (Aspiration) และคุณลักษณะที่มักพบ

ในตัวผู้ประกอบการโดย [11] ได้สรุปการเป็นผู้ประกอบการจากแนวคิดของนักวิชาการและสถาบันที่ส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการได้สังเคราะห์เป็นปัจจัยการสร้างผู้ประกอบการ เป็นประเด็นและแนวคิดการเป็นผู้ประกอบการ 10 ประเด็นคือ 1) มีความตั้งใจประสบความสำเร็จ 2) มีความเชื่อมั่นในตนเอง 3) มีแนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจอย่างชัดเจน 4) มีวิสัยทัศน์และแผนธุรกิจ 5) มีความกล้าเสี่ยง 6) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 7) มีแหล่งสนับสนุนที่ดี 8) มีความร่วมมือ ทักษะการประสานงาน 9) มีความสามารถในการบริหารงานและความเป็นผู้นำ 10) ความเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งจะมีผลต่อความเติบโตขององค์การที่ต้องการจะยืดหยุ่นต่อการประกอบการต่อไป

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา จึงมีความสนใจที่จะศึกษาในเรื่องการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างผู้ประกอบการ ได้ศึกษากระบวนการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา โดยจะนำผลจากการวิจัยครั้งนี้เสนอต่อผู้บริหารหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการในองค์การ ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่มากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลต่อการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และได้แนวทางการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างผู้ประกอบการที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ให้มีทักษะที่จำเป็นเพื่อการดำเนินชีวิต ให้สถานศึกษาอื่น ๆ ที่สนใจนำไปใช้ในกระบวนการบริหารจัดการ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาต่อไป

## 2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างผู้ประกอบการ

2.1 เพื่อสร้างแนวทางในการสร้างผู้ประกอบการ  
ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ  
อาชีวศึกษา

### 3. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ  
(Qualitative Research) แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลที่ศึกษาจากเอกสาร  
(Documentary Study) ได้แก่ หนังสือ วารสาร  
บทความ ตลอดจนเอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่  
เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลจากการศึกษาภาคสนาม (Field  
Study) ซึ่งใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ โดย  
เน้นการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview)  
ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ (Key-informant)

3.1 ประชากรและขนาดตัวอย่างกลุ่มเป้าหมาย/  
กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการ  
บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ที่อยู่ในพื้นที่  
วิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น อำเภอชนบท จังหวัด  
ขอนแก่น

ในการศึกษาของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญจึง  
ได้ดำเนินการเจาะจงกลุ่มเป้าหมาย โดยมีคุณสมบัติ  
เป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน หัวหน้าศูนย์  
บ่มเพาะและครูที่ปรึกษาธุรกิจ จำนวน 4 คน ที่มี  
ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการบ่มเพาะ  
ผู้ประกอบการอาชีวศึกษา และนักเรียน ระดับ ปวช.  
จำนวน 2 คน นักศึกษา ระดับ ปวส. จำนวน 2 คน  
ที่ได้รับการบ่มเพาะเป็นผู้ประกอบการในอาชีวศึกษา  
รวมทั้งหมดจำนวน 11 คน

#### 3.2 วิธีเก็บข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ  
โดยผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ถึงข้อมูลพื้นฐานบริบททั่วไป  
ของสถานศึกษา

3.2.2 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-  
depth Interview) ผู้ให้ ข้อมูล ที่สำคัญ (Key-  
informant) เป็นการลงพื้นที่วิจัยภาคสนามเพื่อทำ  
การหาประเด็นข้อคำถามของผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ

เพื่อที่จะนำเนื้อหาในการสัมภาษณ์มาใช้งานการ  
วิเคราะห์และตีความ โดยได้ออกแบบการสัมภาษณ์  
แบบเจาะลึก ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป เช่น เพศ อายุ  
ตำแหน่ง ระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่วิจัย และบทบาทที่  
เกี่ยวข้องกับการสร้างผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการอาชีวศึกษา  
เพื่อสร้างผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 3 ปัญหา/อุปสรรค แนวทางการแก้ไข  
และข้อเสนอแนะต่าง ๆ

#### 3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การตรวจสอบความสอดคล้องของข้อมูลใช้  
เทคนิคสามเส้า คือการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล  
(Data Triangulation) การตรวจสอบสามเส้าด้าน  
ผู้วิจัย (Investigator Triangulation) การตรวจสอบ  
สามเส้าด้านทฤษฎี (Theory triangulation) และการ  
ตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล  
(Methodological Triangulation) จากผู้ให้ข้อมูลที่  
สำคัญ (Key-informant) และวิธีการเก็บข้อมูล ข้อมูล  
ที่ได้จะนำมาจัดระเบียบ โดยจำแนกประเภทเป็น  
หมวดหมู่ (Category) ตามวัตถุประสงค์การศึกษาและ  
นำมาวิเคราะห์ควบคู่บริบท (Context) ในการศึกษา  
วิเคราะห์

### 4. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและลงพื้นที่  
ภาคสนามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสังเกตและ  
การสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลหลัก ผู้วิจัยได้ผลการวิจัย  
พบว่า

4.1 การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างผู้ประกอบการ  
ของผู้บริหาร ครูและนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการ  
อาชีพขอนแก่น ปรากฏผลดังต่อไปนี้

4.1.1 การวางแผน ทำให้การดำเนินงาน  
เป็นไปตามแผนงานโครงการ ตามระยะเวลาที่กำหนด  
ซึ่งได้กำหนดกรอบเวลา (Time Line ) ไว้อย่างชัดเจน  
ในการดำเนินงาน และจะเกิดผู้ประกอบการได้ต้อง  
ประกอบไปด้วย 1) การมีวิสัยทัศน์และแผนธุรกิจ

(Vision and the Business Plan) รวมถึง 2) มีแผนการตลาด ที่ชัดเจน มีการควบคุมคุณภาพโดยใช้ วงจรเดมมิ่ง (PDCA) เป็นขั้นตอนและประเมินผลขีดความสามารถให้เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ เพื่อให้ การจัดการการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างผู้ประกอบการ ของสถานศึกษา มีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และให้ความสำคัญในการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจ ของประเทศ

4.1.2 การจัดการองค์การ ผู้บริหารมีหลักในการ จัดองค์การคือ “วางคนให้เหมาะกับงาน ตามความรู้ ความสามารถ” และ “ใช้คนให้เกิดความคุ้มค่ามากที่สุด และมีความสูญเปล่าน้อยที่สุด” แนวคิดนี้จะทำให้เรารู้ว่าเราต้องจัดบุคลากรแต่ละงานจำนวนกี่คน และแต่ละคนทำหน้าที่อะไรบ้าง การจัดการองค์การแบบนี้จะทำให้เราได้ทราบทรัพยากรที่เรามีว่ามากหรือน้อยไป และจะได้จัดสรรได้เหมาะสมกับการทำงานมากที่สุด ปัญหาที่จะไม่เกิดตามมา การจัดการองค์การนี้ ควรปรับเปลี่ยนให้มีความยืดหยุ่น เหมาะสมตาม สถานการณ์ และช่วงเวลา และไม่ควรยึดตายตัวมากเกินไป มีทั้งหมด 3 ด้าน คือ 1) มีความร่วมมือ (Cooperation) 2) เน้น การใช้ นวัตกรรม (innovation) 3) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creativity Thinking)

4.1.3 การนำ ผู้บริหารควรมีความมั่นใจใน ความรู้ ความสามารถ มีความคิดที่ว่า “เราก็เป็น หัวหน้างานที่ดีได้” “เราก็ประสบความสำเร็จได้” “ถ้า เราไม่จริงจัง ไม่เก่งจริง เราคงไม่มาเป็นหัวหน้างาน หรือ” คือ 1) มีการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ สร้าง แรงกระตุ้นเพื่อทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง พุดแบบนี้ก่อนเริ่มงาน สร้างพลังใจ เพื่อทำให้พลังกาย เพิ่มมากขึ้น 2) มีการนิเทศ ต้องกล้าที่จะตัดสินใจ ชี้นำ อธิบาย แนะนำ ชื่นชม ตำหนิ หรือแม้กระทั่งลงโทษ และที่สำคัญต้องกล้าที่จะเข้าไปรับผิดชอบผลการ กระทำของผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งดีและไม่ดี เทคนิคที่ ผู้บริหารใช้คือ “ใส่ใจทำงาน” คือ รักเหมือนคนใน ครอบครัว ไม่เหมือนหัวหน้ากับลูกน้อง

4.1.4 การควบคุม โดยเป็นการเข้าไปติดตาม สองส่วน คือ 1) การสอนงานและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) ติดตามการปฏิบัติงาน ว่างานถูกต้องตามกรอบงานหรือไม่ ติดปัญหาอะไร หรือไม่ ต้องการให้ผู้บริหารเข้าไปช่วยตัดสินใจหรือไม่ และ 2) กำกับ ติดตาม และประเมินผล คือ การ ติดตามผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน

4.2 แนวทางในการสร้างผู้ประกอบการของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษา ประกอบด้วย ตามองค์ประกอบของการ จัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างผู้ประกอบการ ทั้ง 4 องค์ประกอบ ดังนี้

4.2.1 ด้านการวางแผน ผู้บริหารมีแนวทาง ในการจัดการคือ กำหนดวิสัยทัศน์และแผนธุรกิจในสิ่ง ที่อยากให้เป็นเป้าหมายขององค์การในอนาคต หลังจากนั้นผู้บริหารต้องวางแผนดำเนินงาน ซึ่งจะบ่ง บอกถึงวิธีการ ทิศทางใดที่จะทำให้บรรลุตามเป้าหมาย ได้ในการกำหนดแผนงาน ในส่วนของนักเรียน นักศึกษามีแนวทางคือ หาข้อมูลทั้งภายในและ ภายนอกสถานศึกษา เพื่อวิเคราะห์หาจุดอ่อนและจุด แข็งของตนเอง และศึกษาตลาดให้ครอบคลุมใน บริเวณใกล้เคียง มีการวางแผนการตลาด การเขียน แผนการตลาดจะทำให้ผู้ประกอบการอาชีวศึกษา มองเห็นภาพที่ชัดเจนว่าจะจัดการเป้าหมายของงาน ทางด้านการตลาดอย่างไร

4.2.2 ด้านการจัดการองค์การ ผู้บริหารมี แนวทางในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่ของ งานกับปัจจัยทางกายภาพขององค์การ คือ 1) ให้มี ความร่วมมือกัน ช่วยเหลือกันในการทำงาน 2) เน้น การใช้ นวัตกรรม (innovation) เพราะต้องมีการคิด นวัตกรรม เพื่อให้ได้สินค้าและบริการใหม่ ลดต้นทุน ลดค่าใช้จ่าย ลดเวลาทำงาน เพิ่มระดับความพึงพอใจ โดยองค์การกระตุ้นบุคลากรในองค์การทุกส่วนร่วมกัน คิดนวัตกรรม และ 3) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งมี ลักษณะสำคัญของความคิดริเริ่ม (Originality) ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) ความคิดละเอียดลออ (Elaboration)

4.2.3 ด้านการนำ ผู้บริหารมีแนวคิดที่จะผลักดันให้กิจการประสบความสำเร็จควบคู่ไปกับการมีจิตใจพร้อมที่จะแข่งขันสูง หามุมมองหรือวิธีการใหม่ๆ ที่จะทำให้เกิดข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน พร้อมที่จะยอมรับความล้มเหลวและใช้ความล้มเหลวเป็นบทเรียน

4.2.4 ด้านการควบคุม ผู้บริหารหรือครูที่ปรึกษากลุ่มธุรกิจ ควรเข้าไปควบคุมงานในลักษณะ “ใกล้ชิด ชัดเจน เน้นการปรับปรุง” ใกล้ชิด คือ เข้าไปคลุกคลีกับผู้ปฏิบัติงานหรือเรียนนักศึกษาให้ได้มากที่สุด เพื่อทำงานใกล้ชิดกับผู้ปฏิบัติงาน ทำให้ไม่รู้สึกว่าเป็นหางหรือเข้าหายาก และทุกครั้งที่ผู้บริหารหรือครูที่ปรึกษากลุ่มธุรกิจ จะตัดสินใจ อธิบาย หรือให้คำแนะนำ ต้องมีความถูกต้อง ชัดเจน และแม่นยำ สุดท้ายการปรับปรุงเน้นการให้โอกาสในการปรับปรุง เพราะเชื่อว่าทุกคนปรับปรุงและพัฒนาได้ ถ้าได้รับคำแนะนำที่ดีจากผู้บริหารหรือครูที่ปรึกษากลุ่มธุรกิจ

## 5. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างผู้ประกอบการ” สามารถอภิปรายผลได้ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

5.1 ผู้วิจัย พบว่า การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างผู้ประกอบการ อย่างมีประสิทธิภาพได้ ต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การวางแผน 2) การจัดองค์การ 3) การดำเนินการ และ 4) การควบคุม โดยเป็นกลไกในการขับเคลื่อนและควบคุมการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดย 4 องค์ประกอบหลัก มีรายละเอียดย่อย ได้แก่ 1) ด้านการวางแผน ประกอบด้วย (1) มีวิสัยทัศน์และแผนธุรกิจ (2) มีแผนการตลาด 2) ด้านการจัดองค์การ มีทั้งหมด 3 ด้าน คือ (1) มีความร่วมมือ (Cooperation) (2) เน้นการใช้นวัตกรรม (innovation) (3) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creativity Thinking) 3. การดำเนินการ ได้แก่ (1) มีการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ (2) มีการนิเทศ 4) การควบคุม ได้แก่ (1) การสอนงานและการเป็น

พี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) (2) กำกับติดตาม และประเมินผล และพบว่า กระบวนการบริหารประกอบไปด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม ซึ่งการเพิ่มการจัดองค์การ และการควบคุมเป็นไปตามข้อเสนอแนะขอสถานศึกษาซึ่งเห็นว่าเป็นกระบวนการบริหารที่นำไปใช้ได้ดี และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอดคล้องกับแนวคิดจากงานวิจัยของประมวล วิชาจันทร์ [12] ที่พบว่า กระบวนการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การวางแผน 2) การจัดองค์การ 3) การดำเนินงาน 4) การติดตามและประเมินผล และ 5) การปรับปรุงและพัฒนา มีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีตามกระบวนการบริหาร ของเฟย์โยล (Henri Fayol) ที่ได้ศึกษาถึงการปฏิบัติงานตามกระบวนการบริหารจัดการประกอบด้วยตัวแปรในองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำ และด้านการควบคุม ผลการวิจัยในครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของพิชัย ฉันทลาภ [13] พบว่า ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำ และด้านการควบคุม ต้องมีความชัดเจน มีการติดตามงานของหัวหน้างานอย่างใกล้ชิด และสร้างความมั่นคงในการทำงานให้เกิดขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ออเล็นและคณะ Allen and et. al. [14] พบว่า การใช้กระบวนการบริหารอย่างมี คุณภาพ ทั้งการวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุมอย่างเป็นระบบ ทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้นและผู้บริหารที่มีหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานในองค์การจะต้องมีทักษะด้านเทคนิค ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์และทักษะด้านความคิดด้วย เป็นอย่างดี

5.2 การสร้างแนวทางในการสร้างผู้ประกอบการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างผู้ประกอบการ อย่างมีประสิทธิภาพประกอบไปด้วยองค์ประกอบ ดังนี้

5.2.1 ด้านการวางแผน ประกอบด้วย 1) มีวิสัยทัศน์และแผนธุรกิจ จึงจะทำให้ผู้ประกอบการมีเป้าหมายชัดเจน กำหนดแนวทางของความคิดและช่วยให้ผู้ประกอบการมีความมั่นคงต่อการใช้ทรัพยากร และนำไปสู่เป้าหมาย 2) มีแผนการตลาด คือการกำหนดแนวทางและทิศทางในการดำเนินงานทางการตลาดให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และสัมพันธ์กับกลยุทธ์ทางการตลาดที่กำหนดไว้โดยสามารถตรวจสอบและประเมินผลกิจกรรมทางการตลาดไว้ล่วงหน้าได้ในการทำธุรกิจนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการมองทางด้านการตลาด ผู้ประกอบการจะต้องมองให้ออกว่าผู้บริโภคต้องการอะไร แล้วผลิตสินค้าหรือบริการเพื่อสนองความต้องการนั้น ถ้าอะไรที่เกิดขึ้นนั้นคือผลงานจากการทำให้ผู้บริโภคได้รับความพึงพอใจสูงสุด ยังเป็นเครื่องมือตรวจสอบความแข็งแกร่งขององค์การในการบรรลุเป้าประสงค์ที่สำคัญ McKinsey Global Institute [15] คือ ด้านการตลาดเพื่อให้ได้มาซึ่งยุทธศาสตร์การตลาดที่ดี โรนัลด์ดาเนียล (Ronald Daniel) พ.ศ.2557 ใช้ปัจจัยแห่งความสำเร็จเป็นเครื่องมือในการจัดการด้านธุรกิจภายใต้วิกฤติและได้ร่วมกันเขียนบทความวิจัยการตลาดทางด้านนี้ไว้ในวารสาร “Harvard Business Review” ฉบับเดือนกันยายน ค.ศ.1961 สอดคล้องกับ Cunningham ที่พบว่าเจ้าของอุตสาหกรรมต้องมีความเข้าใจในลักษณะและบทบาทของการสร้างสรรค์ ซึ่งจะช่วยให้ธุรกิจสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้และช่วยขับเคลื่อนความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้สุพาดา สิริกิตตา [16] ได้อธิบายว่า ความสำเร็จขององค์การธุรกิจขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ทั้งการวางแผน การดำเนินงาน การตัดสินใจของผู้ประกอบการ ที่มีผลต่อความสำเร็จ ผู้ประกอบการที่มีคุณลักษณะเชิงสร้างสรรค์ชอบเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา มีจินตนาการมีความสุขกับการทำงาน ใช้ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ ธุรกิจประสบความสำเร็จ

5.2.2 ด้านการจัดองค์การ มีทั้งหมด 3 ด้าน คือ 1) มีความร่วมมือ (Cooperation) 2) เน้นการใช้นวัตกรรม (innovation) 3) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

(Creativity Thinking) ซึ่งการเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีกระบวนการคิดสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ คือหมั่นใฝ่หาความรู้เพิ่ม เป็นคนที่รู้จักสังเกต พร้อมทั้งเป็นคนที่มีความกระตือรือร้น มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และชอบปรับปรุงตัวเอง สอดคล้องกับ ชูติภา โอภาสานนท์ [17] ได้อธิบายถึงคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จนั้น ต้องมีหลายประการประกอบกัน เช่น เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักผูกพันต่อเป้าหมาย ทุ่มเททุกอย่างเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เอาประสบการณ์ในอดีตมาเป็นบทเรียน มีความสามารถในการบริหารงานและเป็นผู้ที่น่าที่ติ มีความเชื่อมั่นตนเอง และสอดคล้องกับแนวคิดของ Boyle [18] ที่กล่าวถึงการที่องค์การจะประสบความสำเร็จในด้านการส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ได้ ต้องอาศัยแรงผลักดันจากปัจจัยภายนอกโดยเฉพาะคู่แข่ง เพราะเมื่อองค์การมีคู่แข่ง ผู้ประกอบการจะต้องแสวงหาโอกาสในการปรับตัว เปลี่ยนแปลงเพื่อการสร้างสรรคสิ่งใหม่ให้แตกต่างจากผลิตภัณฑ์หรือบริการเดิม ๆ ด้วยความรวดเร็ว ดีกว่าและถูกกว่า (Faster, Better and Cheaper) เพื่อสร้างความได้เปรียบกันเชิงการแข่งขัน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Kelly [19] ที่มีมุมมองในเรื่องขององค์การแห่งการเรียนรู้ จะมีความคิดสร้างสรรค์มีนวัตกรรมได้ ต้องอาศัยบุคคลที่มีแนวคิดสร้างสรรค์ต้องมีโอกาสได้พบเจอสิ่งใหม่ๆ หรือขยายไปสู่พื้นที่หรือสภาพแวดล้อมใหม่อยู่ตลอดเวลา ไม่คงอยู่แต่ในสิ่งเดิม ๆ หรือกลุ่มคนเดิม ๆ

5.2.3 การดำเนินการ ได้แก่ 1) มีการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ 2) มีการนิเทศ ซึ่งการบริหารจัดการที่ต้องดำเนินการในเชิงรุก เพื่อสร้างความโดดเด่น สร้างแรงจูงใจและความนิยมการเรียนสายอาชีพ จึงต้องใช้กลยุทธ์ทางการตลาดเข้ามาเป็นเครื่องมือ ซึ่ง ชีรวรงค์ อาภรณ์รัตน์ [20] ที่ได้ให้ความเห็นไว้ว่า การบริหารแบบสมดุลจะช่วยให้ผู้บริหารรับรู้ถึงจุดอ่อน จุดแข็ง และความไม่ชัดเจนของการบริหารที่ผ่านมา และช่วยในการกำหนดยุทธศาสตร์ในการจัดการองค์การได้อย่างชัดเจน

5.2.4 การควบคุม ได้แก่ 1) การสอนงาน และการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) โดยใช้ครูที่ปรึกษากลุ่มธุรกิจเป็นพี่เลี้ยงและคอยสอนงานจนสิ้นสุดกระบวนการบ่มเพาะ และมีครูหัวหน้าศูนย์บ่มเพาะและคณะกรรมการคอยกำกับ ติดตาม และประเมินผลอย่างต่อเนื่องในทุกเดือน นำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การนำแนวคิดกระบวนการสอนงานและการเป็นพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) การพัฒนาบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) และการเรียนรู้แบบ ผสมผสาน (Blended Learning) มาประยุกต์ใช้ในกระบวนการนิเทศ ช่วยพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน อันจะส่งผลถึงการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดงานวิจัยของ ศุภวรรณ สัจจพิบูล [21] ได้อธิบายว่าแนวคิดกระบวนการสอนงานและการเป็นพี่เลี้ยง การพัฒนาบทเรียนร่วมกันและการเรียนรู้แบบผสมผสาน เป็นแนวคิดที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการนิเทศการจัดการเรียนรู้ให้แก่ครูประจำการและนิสิต นักศึกษา ฝึกหัดครูในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เพื่อเป็นการส่งเสริมจุดดี ลดข้อจำกัดและเติมเต็มช่องว่างของการนิเทศให้สมบูรณ์ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 2) กำกับ ติดตาม และประเมินผลซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดงานวิจัยของ ศักดิ์ชาย รักการ [22] การกำกับติดตามการทำงานปรึกษาแนะนำของที่ปรึกษา โดยใช้รายงานการตรวจสอบรายเดือน (Monthly monitoring report) เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำกับติดตาม และควบคุมโครงการอย่างต่อเนื่องในแต่ละสถานประกอบการ ทำให้การกำกับและติดตามทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น จากข้อมูลแผนการเข้าให้คำปรึกษาแนะนำ โดยเทียบกับข้อมูลการทำงานจริง การสรุปเนื้อหาการเข้าปฏิบัติงานที่ต้องระบุประเด็นการดำเนินงานที่เป็นเนื้อหาสำคัญ รวมถึงผลที่ได้รับในการให้

คำปรึกษาแนะนำ และปัญหาอุปสรรคความต้องการสนับสนุนที่ต้องรับดำเนินงาน

## 6. ข้อเสนอแนะ

### 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

6.1.1 การวางแผน ประกอบไปด้วย มีวิสัยทัศน์ แผนธุรกิจ แผนการตลาด เป็นปัจจัยสำคัญในการที่จะทำให้เกิดผู้ประกอบการใหม่ในสถานศึกษาดังนั้นผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในเชิงนโยบายและเชิงการปฏิบัติ ควรวางแผนปฏิบัติและกำหนดกลยุทธ์การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างผู้ประกอบการ เพื่อพัฒนาการดำเนินสู่เป้าหมายตามที่วางไว้

6.1.2 การจัดองค์การ ประกอบไปด้วย มีความร่วมมือกันทำงานเป็นทีม มีความคิดสร้างสรรค์ และเน้นการใช้นวัตกรรม โดยเสริมแรงขับให้ครูมีพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งใช้เทคโนโลยีให้เกิดนวัตกรรมใหม่

6.1.3 สถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาสามารถนำผลการศึกษาแนวทางในการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างผู้ประกอบการ ในด้านการวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม เข้ามาช่วยดำเนินงานเพื่อการพัฒนาสถานศึกษา เพื่อการสร้างผู้ประกอบการของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ให้เกิดประสิทธิภาพได้

### 6.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

6.2.1 ควรทำการวิจัยสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อการสร้างผู้ประกอบการ

6.2.2 ควรทำการวิจัยในรูปแบบการวิจัยและพัฒนา ให้เป็นกระบวนการในการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพ โดยทำการทดสอบในสภาพจริง และดำเนินการปรับปรุงหลายๆ รอบ เพื่อพัฒนาจนได้การจัดการอาชีวศึกษาที่เป็นต้นแบบที่มีคุณภาพ

## เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, ยุทธศาสตร์ “2555” กระทรวงศึกษาธิการ ด้านการอาชีวศึกษา, พ.ศ.2554.
- [2] วิโรจน์ สารรัตน์, การบริหาร หลักการ ทฤษฎี ประเด็นทางการศึกษาและบทวิเคราะห์ห้องการศึกษาไทย, (พิมพ์ครั้งที่ 3), กรุงเทพฯ : พิมพ์พิสุทธิ์, พ.ศ.2545.
- [3] สุทธิชัย ผ่านสุวรรณ, “รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยคุณภาพครูที่ส่งผลต่อคุณลักษณะของนักเรียนในช่วงต้นของศตวรรษที่ 21”, วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 6(3), พ.ศ.2559, หน้า 69-77.
- [4] ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, องค์การและการจัดการ (Organization and Management : O & M), กรุงเทพฯ : ธรรมสาร, พ.ศ.2545.
- [5] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, การกำหนดนโยบายเป้าหมายการผลิตและแผนพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา, พ.ศ.2555.
- [6] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, เส้นทางอาชีวะสู่ใฝ่แก่น้อย, กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, พ.ศ.2551.
- [7] สุวิทย์ เมษินทรีย์, ทรัพย์สินทางปัญญากับ Thailand 4.0, พ.ศ.2559.
- [8] Frederick, H. H., Kuratko, D. F., & Hodgetts, R. M. Entrepreneurship : Theory, Process and Practice, Australia : Thomson. 2007.
- [9] Hatten, T. S., Small Business Management : Entrepreneurship and Beyond, (4th ed), Ohio : South-Western, USA, 2009.
- [10] McMullen, J. S., & Shepherd, D. A., Entrepreneurial action and the role of uncertainty in the theory of the entrepreneur, Academy of Management review, 31(1), 2006, pp.132-152.
- [11] สมเกียรติ อินทวงศ์ และคณะ, การพัฒนารูปแบบการบริหารศูนย์บ่มเพาะเพื่อสร้างผู้ประกอบการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, พ.ศ.2557.
- [12] ประมวล วิลาจันท์, การพัฒนารูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, วิทยานิพนธ์ กศ.ด.ม พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, พ.ศ.2555.
- [13] พิชัย ฉันทลาภ, ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานการไฟฟ้าเขต 2 ภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช, วิทยานิพนธ์ บธ.ม, นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. พ.ศ.2546.
- [14] Allen, N. Berger ; & et al, “Corporate Governance and Bank Performance : A Joint Analysis of the Static Selection and Dynamic Effects of Domestic Foreign, And State Ownership”, Journal of Banking & Finance, 29(8-9), pp. 2179-2221, August – September. 2005.
- [15] McKinsey Global Institute, Driving Productivity and Growth in the U.K. Economy McKinsey & Company, Washington, D.C, 1998.

- [16] Cunningham, S., “The creative industries after cultural policy : A genealogy and some possible preferred futures”, *International Journal of Cultural Studies*, 7(1), pp. 105–115, 2004.
- [17] ชูติภา โอภาสานนท์, *ก้าวสู่ความเป็นผู้ประกอบการ, กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, กระทรวงอุตสาหกรรม, พ.ศ.2543.*
- [18] Boyle, J., *Working faster, better, cheaper : a federal research agency in transition* (Doctoral dissertation, NASA), 2002.
- [19] Kelly, T., *The art of innovation : leassons in creativity from IDEO, America’s leading design frm,* Random House LLC, 2007.
- [20] ชีรวงศ์ อาภรณ์รัตน์, “ความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการสถานศึกษา ประเภทอาชีวศึกษาสังกัด มูลนิธิชาเลเซียนแห่งประเทศไทยโดยประยุกต์ใช้แนวคิดการบริหารแบบสมดุล”, *วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ.*, 9(2), พ.ศ.2559, หน้า 77-95.
- [21] ศุภวรรณ สัจจพิบูล, “แนวคิดการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21”, *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาไทย*, 37(1), พ.ศ. 2560, หน้า 203-222.
- [22] ศักดิ์ชัย รักการ, “การพัฒนากระบวนการกำกับและติดตามโครงการจ้างปรีक्षाแนะนำธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม”. *วิศวกรรมสารเกษมบัณฑิต*, 7(1), พ.ศ.2560, หน้า 78-91.